

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

Dominica XXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

nium eius bonorum ^b, ac *Sanctorum in caelo & in terra*, tanquam ipsius *membra* ^c, communionem ^{*} *habere possint ac debeant*. Deinde, quod singuli, quæ acceperunt dona, in commune commodum & vniuersorum salutem promptè & alacriter conferre debeant ^d.

^a 1. Ioh. 1. 3. ^b Rom. 8. 32. Ioh. 1. 16. ^c Eph. 5. 29. 30. ^d Col. 2. 19. ^e Ephes. 4. 15. 16. 1. Petr. 4. 10.

QVÆSTIO LVI.

Quid credis de Remissione peccatorum?

[†] *meorū*. RESP. Deum propter satisfactionem Christi ^a, [†] *nostrorum* peccatorum, atque illius etiam *originalis* prauitatis, cum qua mihi per omnem vitam pugnandum est ^b, ^{*} *maculam* omnē deposuisse ^c, & [†] *nos* iustitia Christi gratis donare ^d, ne vquam in iudicium ^{*} *damnationis* veniamus; nisi *relapsi & impenitentes* sequi mereamur.

^a Eph. 7. ^b Psal. 103. 3. Rom. 7. 24. 25. Ro. 8. 1. ^c Ierem. 31. 34. ^d Rom. 3. 24. ^e Ioh. 5. 24. Roan. 8. 33.

^b Psal. 102. 3. *Qui sanat omnes infirmitates tuas*. Rom. 7. 24. *Quis me liberabit de corpore mortis huius? Gratia Dei per Iesum &c.* Igitur ego ipse mente seruo legi Dei; carne autem, legi peccati. Rom. 8. 1. *Nihil ergo nunc damnationis est ijs, qui sunt in Christo Iesu, qui non secundum carnem ambulant.*

^b RESP. Morales sanat defectus; non autem naturales, in quibus est & Concupiscentia; quæ mors est non actualiter, in se, sed occasionaliter, inclinans ad peccandum. In qua iusti se habent passiuè & inuo-

luntarie: Et sic vitæ est, non damnationis. ^c Ier. 31. 34. *Omnes cognoscunt me à minimo eorum vsque ad maximum, ait Dominus: quia propitiabor iniquitati eorum & peccati eorum, non memorabor amplius.*

^c RESP. Propitiatio delet peccatum; ac memoriam eius etiam obliuio: non tegit solum.

^d Rom. 3. 24. *Iustificati gratis per gratiam ipsius, per redemptionem quæ est in Christo Iesu.*

^d RESP. Vt supra quaest. 21.

^e Ioh. 5. 24. *Qui verbum meum audit & credit ei, opere & veritate, qui misit me, habet vitam æternam, & in iudicium non venit, sed transit à morte in vitam.*

^e RESP. Venit tamen in iudicium discussionis.

Rom. 8. 33. *Quis accusauit aduersus Electos Dei, Obdormientes in pace?*

DOMINICA XXII.

QVÆSTIO LVII.

Quid te consolatur Resurrectio carnis?

RESP. Quod non tantum anima mea si iusta fuerit, postquam è corpore excesserit, è vestigio ^a *aut per Purgatorium* ad Christum, suum Caput, assumetur ^b: verū quod hæc quoque caro mea ^c, potentia Christi ^d excitata ^e, rursus animæ meæ vnietur ^f, & glorioso corpori Christi conformabitur ^g, si beatur; secus si damnatur.

^a Lu. 23. 43. Apoc. 14. 13. Lu. 16. 22. ^b Eccl. 12. 7. Philip. 1. 23. ^c Iob. 19. 25. 26. 27. 1. Cor. 15. 53. ^d Ioh. 5. 28. 29. ^e Ioh. 6. 39. 40. ^f Ezech. 37. 5. 6. ^g Philip. 3. 21. 1. Cor. 15. 42. 43.

QVÆ-

QVÆSTIO LVIII.

Quam consolationem capis ex articulo de
vitæ aternæ?

* meo
corde
percenti
sco,
† sic
* potiar b,

RESP. Quod, quoniam in præ-
sentia vitæ aternæ initia in * animas
nostras infunduntur, futurum † sperem-
us, vt post hanc vitam plena per-
fectaque beatitudine * potiamur, in
qua Deum in æternum celebremus
c: quam quidem beatitudinem nec
oculus vidit, nec auris audiuit, nec
vllus homo cogitatione compre-
hendit d.

a 1. Pet. 1. 4. 5. 1. Pet. 1. 7. 8. b Mat. 25. 34.
46. 1. Cor. 13. 10. c Apoc. 19. 5. d 1. Cor. 2. 9. ex
Eia. 64. 4.

a 1. Pet. 1. 34. 5. Qui secundum misericordiam
suam magnam regeneravit nos in spem viuam,
per resurrectionem Iesu Christi ex mortuis, in hæ-
reditatem incorruptibilem, &c. Conseruatam in
caelis in vobis, qui in virtute Dei custodimini per
fidem in salutem, paratam reuelari in tempore
nouissimo &c.

b Mat. 25. 34. Dicit hiis à dextris: Ire benedicti,
&c. 46. Ibunt hi in supplicium æternum, iusti au-
tem in vitam æternam. 1. Cor. 13. 10. Cū venerit
quod perfectum est, euacuabitur quod ex parte
est.

RESP. ab Fides hæc docetur; sed non
specialis vt supra.

DOMINICA XXIII.

QVÆSTIO LIX.

At cum hæc omnia credis, quid uti-
litatis inde ad te re-
dit?

RESP. Quod in Christo iustus * sum
esse possim ac debeam coram Deo^a, &
hæres vitæ aternæ^b.

a Rom. 1. 16. 17. b Ioh. 5. 24.

a Rom. 1. 16. 17. Non erubescio Euangelium;
virtus enim Dei est in salutem omni credenti, Iu-
deo primum & Græco. Iustitia enim Dei in eo re-
uelatur ex fide in fidem.

b Ioa. 5. 24. Qui verbum meum audit, & cre-
dit ei, qui misit me: habet vitam æternam.

a b RESP. Certitudinem salutis hæc do-
cent vniuersalem: sed non personalem hu-
ius & illius, aut mei: vt supra, & proxime
infra.

QVÆSTIO LX.

Quomodo iustus † esse potes coram
Deo?

RESP. Nequaquam Solâ fide in
Iesum Christum a: * sed ita, vt, † (si * adeo
quidem ritè contritum me mea con- † licet
scientia non accuset, quod licet ad-
uersus omnia Dei mandata aliquan-
do grauitè peccauerim, nec vllum
eorum seruauerim, adhæc etiam
num ad omne malum propensus
sim b:) nihilominus tamen (modo
hæc beneficia vera animi * fide ac spe * fiducia
amplectar c) † cū aliquo meo merito, † sine vll
ex mera Dei misericordia primari,
mihi perfecta satisfactio, iustitia, &
sanctitas Christi * permittatur ac do- * impute-
netur eius capaci d, perinde ac si nec tur
vllum ipse peccatum admissem,
nec vlla mihi labes inhaesisset, † imo † retet,
vero quasi eam obedientiam, quam
pro me Christus præstitit, ipse per-
fectè præstitissem e.

Rr 2

a Rom.